

[Svend Aage Jensen]

Op til EF-afstemningen den 2. juni var de fleste partier meget enige om, at i hvert fald rammerne for en fremtidig miljøpolitik i EF var rigtige. Det var vigtigt, at alle miljøspørgsmål af grænseoverskridende karakter skulle afgøres ved simpelt flertal i Ministerrådet. Det var Danmark interesseret i for herigennem at hindre, at et eller flere lande bremsede op for en miljømæssig udvikling, som de øvrige lande og også Danmark var interesseret i blev gennemført i hele EF.

Med de regelsæt, der ligger til grund for godkendelse af et plantebeskyttelsesmiddel, nærer CD ingen betænkeligheder ved at medvirke ved lovens gennemførelse, idet vi bl.a. har bemærket, at ethvert nyt plantebeskyttelsesmiddel skal godkendes i hvert enkelt medlemsland, forinden det kan markedsføres. Danmark har dog pligt til at anerkende andre medlemslandes godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, når en række betingelser er opfyldt, ligesom der skal ske en gensidig anerkendelse af undersøgelsesresultaterne. Alligevel mener vi, at det er muligt at hindre produkter, der er uegnede til danske forhold, i at blive godkendt til markedsføring her, såfremt begrundelsen er relevant.

CD vil medvirke positivt i det videre udvalgsarbejde.

Lone Dybkjær (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, fru Marianne Jelved, ikke kan være til stede, skal jeg udtale mig på partiets vegne.

Jeg synes, at SF's ordfører, hr. Jes Lunde, meget godt pegede på problemerne i forbindelse med det her lovforslag. Det er et lovforslag, vi er nødt til at gennemføre til trods for, at vi har stemt imod direktivet, og det problematiserer jo meget godt vores forhold i visse sammenhænge til EF. Det er ikke første gang, vi gør det, men det her er måske en af de gange, hvor det har sådan lidt mere karakter af forringelse, end vi tidligere har prøvet.

Jeg synes selvfølgelig, at hvis der er nogle muligheder for, at man fortsat i det kommende halve år kan ændre på direktivet i EF-sammenhæng, så skal jeg da ikke forhindre ministeren i at gøre det, men jeg bliver også nødt til at sige til SF, at det er ikke min oplevelse, at det er særlig realistisk, og derfor synes jeg selvfølgelig også, at vi bliver nødt til at spørge os

selv, om det er, om jeg så må sige, arbejdet værd, men det kan man selvfølgelig have forskellige opfattelser af. Det sker da indimellem, at tabte slag efterfølges af vundne, men det her er jeg måske ikke så optimistisk over for.

Hvis ministeren overhovedet kan gøre noget, så synes jeg, at det er fint, og jeg synes da også, at man kan bruge det i forskellige sammenhænge, når vi har en EF-debat, fordi det her er da et tilfælde, hvor vi kunne fortælle vores EF-partnere, at det tæller på minussiden i forhold til os. Vi kan ikke se, hvorfor vi absolut skal forringe vores miljø, fordi EF-landene ikke kan enes om at få noget bedre.

Når alt det er sagt, vil jeg sige, at så kan vi på den baggrund støtte lovforslagets intentioner. Det er jo et bundet træk fra ministerens side, og derfor vil vi da ikke skabe store vanskeligheder for ham, når han gerne vil have lovforslaget igennem.

Det er klart nok, sådan som det også fremgår, at der er de mere detaljerede principper, som skal fastlægges i et særligt direktiv, som ikke er kommet endnu. Der er vi da enige med ministeren i, at det bør udformes på en sådan måde, at der er så højt et beskyttelsesniveau som overhovedet muligt, og vi vil gerne lægge alt det pres på miljøministeren, som det overhovedet er muligt at lægge på ham, sådan at han i hvert fald er sikker på, at han har de fornødne kæppe i ryggen, når han skal ned og forhandle det her direktiv i EF's Ministerråd. Det skal ikke skorte på opbakning, og ministeren kommer nok snarere i vanskeligheder ved for svagt et beskyttelsesniveau end ved for stærkt et beskyttelsesniveau. Så er det også sagt.

Endelig er vi jo klart tilhængere af, at vi nu får en afgiftsomlægning, sådan som det her er markeret. Vi er fuldstændig overbevist om, at ressourceafgifter og miljøafgifter i det hele taget er vejen frem. Mindre skat på arbejde og mere skat på ressourcer og miljø tror jeg er den eneste måde, vi kan løse såvel vores miljøproblemer som vores arbejdsløshedsproblemer på, og derfor synes jeg, at det her er et skridt i den rigtige retning. Det kan naturligvis heller ikke undre, al den stund der ligger en beretning som baggrund, som Det Radikale Venstre har støttet.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er langt fra begejstret